

Galló Imréné Vejével És Unokájával

Ez én vagyok a vejemmel és az unokámmal, Andreával. A kép az ő lakásukban készült 1974-ben. A lányom a férjével a gimnázium első osztályában ismerkedett meg. És együtt jártak, és mikor leérettségiztek, akkor bejelentették, hogy ők össze fognak házasodni, de csak akkor, ha mind a kettőnek diploma lesz a kezében. És ezt betartották. S akkor én azt mondtam a lányomnak, hogy nekünk az apáddal nagyon fáj az, hogy a férjed nem zsidó, de mi ezt sose fogjuk veled éreztetni. És így is lett. Judit annyira lett zsidóra nevelve, hogy mikor iskolába került, járt hozzánk a Hegedűs Gyula utcai templomból egy férfi, aki megtanította a zsidó történelemre és imádkozni, ugyanúgy járt hozzánk, mint ahogy járt hozzánk egy tanárnő, aki angolra tanította. Elfelejtett mindent. Megmondom, hogy miért. Mert 1956-ban ez a férfi disszidált. Judit magyar-angol szakot végzett. Egyetem közben kikerült a Szovjetunióba is, a jó tanulásáért kiküldték a Lomonoszov egyetemre. És amikor a Gáborral terhes lett, elvégezte a fordító-tolmács és idegenvezetőit. A lányunokám, Andrea 1973-ban született. Kiskorában sokat volt velem, sőt egy időben nálunk is lakott, mert a szülei Szentendrére költöztek, és az túl messze volt az iskolába járáshoz. Érettségi után egyetemre ment, és magyar-angol szakon végzett. Most a Phd-ját csinálja és az Irodalmi Múzeum levéltárában dolgozik. A zsidóság nem túl fontos neki, azt hiszem, de minden érdekli, amit én megéltem, és szívesen hallgat engem.